

معانی

بیان

بدیع

فصاحت:

| کلمه |

| کلام |

| متکلم |

ادبینو

آموزش
آزمون
آنلاین

معانی

بیان

بدیع

عیوب فصاحت کلام:

| تنافر کلمات |

| گر تضرع کنی و گر فریاد / دزد زر باز پس نخواهد داد (سعدی) |

ادبینو

آموزش
آزمون
آنلاین

معانی

عیوب فصاحت کلام:

ضعف تألیف (تعقید لفظی - مخالفت با قیاس نحوی) |

در حلقه کارزارم افکند / آن نیزه که حلقه می‌ربودم (سعدی) |

پسنده است با زهد عمار و بوذر / کند مدح محمود مر عنصری را (ناصر خسرو) |

من مستم و چشم تو مقابل / هشیار ز باده کی شود مست |

امیر، دانشمند نبیه و حاکم لشکر را، نصر خلف، آنجا فرستاد. (تاریخ بیهقی) |

بیان

بدیع

ادبینو

آموزش
آزمون
آنلاین

معانی

عیوب فصاحت کلام:

تعقید معنوی |

دل آسوده‌ای داری می‌پرس از صبر و آرامم / نگین را در فلاخن می‌نهد بی‌تابی نامم

(صائب تبریزی) |

آهوی آتشین‌روی چون در بره درآید / کافور خشک گردد با مشک تر برابر |

بیان

بدیع

ادبینو

آموزش
آزمون
آنلاین

معانی

بیان

بدیع

عیوب فصاحت کلام:

| کثرت تکرار |

| گو گوتن گوسر گونهاد / گوآیین گو گو دل گونژاد (صبای کاشانی) |

| در بحر سخا و جودت ای کان کرم / گه گه شودت گه گه و گه گه گه |

ادبینو

آموزش
آزمون
آنلاین

معانی

بیان

بدیع

عیوب فصاحت کلام:

| تتابع اضافات |

| و چون عرش استعداد قبول مدد فیض صفت رحمانی داشت، این تشریف یافت که:

«الرحمن علی العرش استوی» (مرصادالعباد) |

ادبینو

آموزش
آزمون
آنلاین

